

N:o 30.

Ank. till Riksd. kansli den 7 maj 1894, kl. 3 e. m.

Memorial, i anledning af kamrarnes beslut i afseende å vissa delar af förordningen angående stämpelafgiften.

Med anledning af de beslut, kamrarne, enligt utskottet tillhandakomna protokollsutdrag, fattat rörande vissa delar af det i utskottets betänkande n:o 17 behandlade förslag till förordning angående stämpelafgiften, får utskottet afgifva nedanstående förslag.

I sitt berörda betänkande erinrade utskottet, bland annat, dels derom, att åtskilliga af stadgandena rörande arfsskatten, med den lydelse de erhållit i det föreliggande författningsförslaget, förutsatte särskilda bestämmelser rörande värdering af död mans bo, samt att, derest Kongl. Maj:ts till Riksdagen aflåtna proposition med förslag till, bland annat, bestämmelser i nyssberörda ämne, icke vunne Riksdagens bifall, detta måste föranleda motsvarande ändringar i förslaget till stämpelförordning, dels ock derom, att den föreslagna lydelsen af 40 och 42 §§ i samma författningsförslag förutsatte bifall till Kongl. Maj:ts Riksdagen förelagda förslag till viss ändring i 1 § af förordningen angående särskilda protokoll öfver lagfarter, inteckningar och andra ärenden den 16 juni 1875.

Med afseende å omförmälda förhållande hafva följande delar af författningsförslaget till utskottet återremitterats, nemligen:

af Första Kammaren:

den i 3 §, på sid. 40—42 i utskottets betänkande, förekommande
Bih. till Riksd. Prot. 1894. 5 Saml. 1 Afd. 29 Häft. (N:o 30.)

rubriken: »*Protokoll* angående förordnande — — — aflagd föreskrifven ed».

af *Andra Kammaren*:

hela den i 3 § (sid. 40—46) förekommande rubriken *Protokoll*; och

af *Kamrarne sammanstående*:

15 § samt 40 och 42 §§.

Sedan Riksdagen numera afslagit Kongl. Maj:ts förslag till lag angående värdering af död mans bo, men godkänt det af Kongl. Maj:t framlagda förslaget till lag angående ändrad lydelse af 1 § i förordningen angående särskilda protokoll öfver lagfarter, inteckningar och andra ärenden den 16 juni 1875, läser hinder icke vidare möta för fattande af definitiva beslut från Riksdagens sida i omförmälda till utskottet återremitterade delar af förslaget till stämpelförordning.

Den omständighet, att den föreslagna lagen om värdering af död mans bo icke antagits, torde till en början föranleda uteslutande af orden »värderingsman vid bouppteckning» ur den af båda kamrarne återremitterade rubriken *Protokoll angående förordnande eller entledigande af nämndeman etc.*

Öfriga af Första Kammaren bifallna men af Andra Kammaren jemväl återremitterade bestämmelser i 3 § rörande *Protokoll* påverkas icke af nu ifrågavarande omständighet. Vidare torde, i stället för de i 15 § af utskottets författningsförslag intagna bestämmelser, böra i en § med samma ordningsnummer införas en föreskrift af det innehåll, som af statskontoret och kammarrätten i underdånigt utlåtande öfver särskilde komiterades förslag till utvidgning af arfsbeskattningen blifvit, för det fall att ofvanberörda förslag till värderingslag icke antoges, förordadt i syfte, att afliden persons lösegendom icke måtte, till förfång för statsverket, i bouppteckningen upptagas till för låga värden. Derest en dylik föreskrift upptages under 15 § i stället för den i utskottets betänkande förordade, torde detta jemväl nödvändigöra en radaktionsförändring i mom. e) af de af Riksdagen godkända särskilda bestämmelserna rörande hvad vid stämpelbeläggning af bouppteckning skall iakttagas.

Då Riksdagen bifallit Kongl. Maj:ts förslag om ändrad lydelse af 1 § i ofvannämnda förordning den 16 juni 1875, torde 40 och 42 §§ i utskottets förslag till stämpelförordning antagas oförändrade.

På grund af hvad sålunda anfördt blifvit, får utskottet *dels* föreslå Riksdagen att besluta:

1:o) att den i 3 § af förordningen angående stämpelafgiften förekommande rubriken *Protokoll angående förordnande eller entledigande af nämndeman etc.* skall erhålla följande lydelse:

<p>»<i>Protokoll</i> angående förordnande eller entledigande af nämndeman, stämmingsman, ledamot af egodelningsrätt eller god man vid landtmäteriförrättning, af god man, sysloman eller rättens ombudsman i konkurs, samt af annan person i afseende å uppteckning eller vård af konkursbo, äfvensom rörande af någon bland dem aflagd föreskrifven ed</p>	<p>3 afd. fritt»</p>
---	---

2:o) att i stället för 15 § i det vid utskottets betänkande n:o 17 fogade förslag till förordning angående stämpelafgiften skall i nämnda förordning under samma paragrafnummer intagas ett så lydande stadgande:

»Affiden persons lösa egendom, i den mån den samma utgöres af aktier, obligationer och öfriga dylika värdepapper, må vid bouppteckningens stämpelbeläggning icke beräknas till lägre värde än det vid tiden för bouppteckningen i allmänhet gällande; börande detta värde bestämmas enligt intyg af med saken förtrogna personer.»

3:o) att, vid bifall till hvad utskottet nu under 2:o) föreslagit, den jemkning skall ega rum i redaktionen af mom. e) i de särskilda bestämmelserna rörande hvad vid stämpelbeläggning af bouppteckning skall iakttagas, sådant detta moment förut blifvit af kamrarne godkändt, att berörda moment erhåller följande lydelse:

»Om vid bouppteckningen fogas i behörig ordning upprättadt arfskifte i hufvudskrift eller bestyrkt afskrift, hvilket, med angifvande af storleken utaf den andel, som tillkommer hvarje arfvinge och testaments-

tagare, upptager och fördelar boets samtliga tillgångar, fast egendom af fideikommissnatur derifrån undantagen, skall dock sådant arfskifte läggas till grund för stämpelafgiftens beräkning, derest icke boets sammanlagda behållning enligt detsamma upptagits till lägre värde, än bouppteckningen utvisar eller i den ordning, som i 15 § här nedan beträffande der omförd ägdom stadgas, kan bestämmas.»

4:o) att 40 och 42 §§ i förordningen angående stämpelafgiften skola erhålla den lydelse, som utskottet i sitt betänkande n:o 17 förordat;

dels ock till Andra Kammaren särskildt hemställa,

5:o) att kammaren ville fatta beslut rörande lydelsen af de delar af rubriken *Protokoll* i 3 § af förordningen angående stämpelafgiften, hvilka icke afses i utskottets nu under 1:o) gjorda hemställan.

Enligt protokollsutdragen från kamrarne har, vid behandlingen af rubriken *Bouppteckning, Första Kammaren* beslutit, att Riksdagen skulle i skrifvelse till Kongl. Maj:t anhålla, att Kongl. Maj:t täcktes efter skedd utredning för nästa Riksdag framlägga förslag, afseende stämpelafgift å arfslott och testamente, att utgå, så vidt möjligt är, å det belopp, som arfvinge eller testamentstagare enligt arfskifte erhåller.

Andra Kammaren deremot har icke fattat något beslut i sådan syftning; och lärer vid sådant förhållande denna fråga hafva förfallit; hvilket utskottet får

6:o) för Riksdagen anmäla.

Vid behandlingen af 8 § afdeln. B) i det vid utskottets förenämnda betänkande n:o 17 fogade förslag till förordning angående stämpelafgiften har Andra Kammaren beslutit införande på vederbörligt ställe af en så lydande hänvisning:

»Postremissvexel; se Vexel»;

hvaremot Första Kammaren icke beslutit något sådant tillägg till den af utskottet förordade tariffen.

Sedan Riksdagen numera, genom gemensam omröstning, beslutit sådana bestämmelser rörande vaxlars stämpelpligtighet, att, under det att vaxel i allmänhet skall förses med stämpel, frihet i sådant afseende eger rum för postremissvaxel, anser sig utskottet böra till *Första Kam-maren* hemställa,

7:o) att kammaren ville biträda Andra Kam-marens beslut om införande i stämpeltariffen efter rubriken *Obligation* af följande hänvisning:

»Postremissvaxel; se Vaxel.»

Utöfver de här ofvan omförmälda hafva följande delar af utskottets förenämnda betänkande angående stämpelafgiften blifvit till utskottet återremitterade, nemligen:

af båda kamrarne:

författningsförslaget VII Art.; samt endast

af *Första Kam-maren*:

det i författningsförslaget förekommande stadgandet rörande författningens trädande i kraft; och

utskottets i punkten 1:o) af betänkandet gjorda hemställan, att Riksdagen, med förklarande att Kongl. Maj:ts förslag till förordning angående stämpelafgiften icke kunnat oförändradt bifallas, måtte antaga samma förslag med de ändringar och tillägg, hvilka af utskottet förordats;

hvaremot *Andra Kam-maren* godkänt utskottets förslag i afseende å nyssberörda tidsbestämmelse samt förklarat utskottets hemställan i berörda punkt 1:o) besvarad genom kammarens vid författningsförslagets särskilda delar fattade beslut.

Återremissen af VII Art., hvilken innehåller bestämmelser om ansvar för öfverträdelse af författningen, har, såvidt den inom kamrarne förda diskussion gifver vid handen, skett endast för att utskottet skulle blifva satt i tillfälle att föreslå de ändringar i berörda bestämmelser, som kunde föranledas af de af Riksdagen beslutade ändringar i utskottets förslag; och sedan utskottet iakttagit hvad i sådant afseende erfordras, får utskottet, som derjemte funnit en mindre ändring i 54 § 6 mom. böra vidtagas i syfte, att endast uppsätlig underlåten-

het att i der omförmälda fall verkställa stämpelbeläggning må drabbas af ansvar, härmed föreslå Riksdagen

8:o) att godkänna följande lydelse af det ifrågasvarande författningsförslagets

»VII Art.

Om ansvar för öfverträdelse af denna författning.

53 §.

Fel eller försummelse af embets- eller tjänsteman, notarius publicus eller skeppsklarerare vid fullgörande af hvad enligt denna författning honom åligger, så ock försummelse af mäklare att förse af honom utfärdad handling med föreskrifven stämpel anses efter allmän lag.

54 §.

1. Den, som utgifver vaxel, anvisning, inuisning, handling, som innefattar uppdrag om inkassering af penningar och emot hvars företeende eller aflemnande betalning fordras, qvittens, som, för inkassering af penningar genom annan person än fordringsegaren, från en ort till en annan försändes, eller bevis om insättning å depositionsräkning hos bank eller bankir eller å kapitalräkning utan att dervid förse handlingen med stadgad stämpel, så ock den, som öfverlåter eller till godkännande eller betalning företer å utrikes ort utfärdad vaxel, anvisning, inuisning, sådan handling, innefattande uppdrag om inkassering, eller sådant qvittens, som ofvan säges, utan att handlingen är med föreskrifven stämpel försedd, skall böta tio gånger den felande stämpelns belopp; dock vare minsta bot fem kronor.

2. Den obligationsutgifvare, som utlemnar obligation, utan att dervid förse handlingen med stadgad stämpel, så ock den, som belånar, försäljer eller på hvad sätt det vara må öfverlåter i utlandet utgifven obligation, utan att handlingen är försedd med föreskrifven stämpel eller sådan påteckning af magistrat, som här ofvan under rubriken obligation i 8 § omförmäles, skall böta tjugu gånger den felande stämpelns belopp; dock vare minsta bot tjugufem kronor.

3. Den obligationsutgifvare, som här i riket utlemnar obligation, som är dagtecknad före den 1 januari 1895, samt underlåter att förse obligationen med den i 20 § föreskrifna anteckning, skall böta tjugugånger den å handlingen belöpande stämpelns belopp; dock vare minsta bot tjugufem kronor.

4. Utgifvare af gåfvobref om lös egendom eller af köpe- eller bytesbref om fartyg skall för underlåtenhet att vid utgifvandet förse dylik handling med stadgad stämpel böta två gånger den felande stämpelns belopp; dock vare minsta bot tjugufem kronor.

5. Agent för utländsk försäkringsgifvare, som utlemnar qvittens å premie, utan att detta är behörigen med stämpel försedt, böte för hvarje gång sådant sker två gånger den felande stämpelns belopp; dock vare minsta bot tjugufem kronor.

6. Underlåter testamentstagare, som erhållit vederbörande arvinges godkännande af testamente, till hvilket testamentstagaren veterligen hänsyn icke tagits vid stämpelbeläggning af bouppteckningen efter testamentsgifvaren och hvilket icke heller blifvit för bevakning vid domstol företedt, att, då tid för testamentsbevakning ute är och en månad förflutit sedan godkännande erhållits, förse testamentet med föreskrifven stämpel, böte två gånger den felande stämpelns belopp; dock vare minsta bot tjugufem kronor.

7. Der handling, i afseende å hvars stämpelbeläggning ansvar i 1, 2, 4 eller 5 mom. stadgas, icke blifvit af den, hvilken stämpelbeläggningen ålegat, försedd med behörig stämpel, vare äfven den, hvilken såsom bevis om förvärfvad rättighet mottager handlingen eller densamma för annans räkning försäljer, belånar eller till godkännande eller betalning företer, utan att belägga den med felande stämpel, underkastad det för felaktig eller försummad stämpelbeläggning af handlingen stadgade ansvar.

8. Den, som uppgifver död mans bo, men dervid uppsåtligen döljer undan tillgång af det värde eller lemnar annan falsk uppgift af sådan beskaffenhet, att bouppteckningen af den anledning blifvit belagd med stämpel till lägre belopp, än eljest vederbort, böte två gånger den felande stämpelns belopp, dock vare minsta bot tjugufem kronor; och må den domstol, der bouppteckning skall ingifvas, på yrkande, vid underrätt af allmän åklagare och vid hofrätt af advokatfiskal, vid vite tillhålla den, som uppgifvit död mans bo, att med ed fästa bouppgiftens rättighet.

9. I de fall, hvarom i denna § säges, följe ock skyldighet att ersätta kronans förlust.

55 §.

Har någon, som i de fall, om hvilka i 54 § förmäles, är skyldig förse handling med stämpel, försummat att makulera stämpel, hvarmed handling blifvit belagd, vare påföljden böter fem kronor.

56 §.

Åtal mot embets- eller tjänsteman för öfverträdelse af denna författning anhängiggöres och utföres i den ordning, som i afseende på åtal för tjänstefel i allmänhet är föreskrifven; dock att tiden för anställande af åtal för fel eller försummelse i afseende å stämpelbeläggning, för hvilken enligt 40 § skall i hofrätt redovisas, beräknas till två år från den dag, då renoveradt protokoll till hofrätten inkommit.

57 §.

De i 54 och 55 §§ omförmälda förseelser åtalas af allmän åklagare vid allmän domstol.

58 §.

Mål, som angår brist hos försäljningsman eller embets- eller tjänsteman i uppbördens för de till honom utlemnade stämplor, handlägges i den ordning, som är för balansmål stadgad.

59 §.

Böter enligt denna författning förvandlas vid bristande tillgång efter allmän strafflag.

60 §.

1. Af böter och annat skadestånd, än i 2 mom. här nedan sägs,

som enligt denna författning ådömas, tillfalle hälften åklagaren och hälften kronan.

2. Å de medel, böter undantagna, som inflyta med anledning af anmärkning af särskild, enligt 41 § af hofrätt förordnad tjänsteman, utgår anmärkningsarfvode med femton procent, hvaraf hälften tillfaller denne tjänsteman och hälften advokatfiskalen i hofrätten.»

Med anledning af återremissen å de båda öfriga nu ifrågavarande delarne af utskottets förenämnda betänkande får utskottet, då Andra Kammaren redan fattat beslut i dessa delar, endast hemställa till Första Kammaren,

9:o) att kammaren ville fatta beslut i anledning af utskottets i betänkandet n:o 17 afgifna förslag rörande lydelsen af stadgandet om författningens trädande i kraft, äfvensom i anledning af utskottets hemställen i punkten 1:o af nämnda betänkande.

Stockholm den 7 maj 1894.

På bevillningsutskottets vägnar:

H. CAVALLI.